

Tööjõuvajaduse ja -pakkumise prognoos aastani 2026

Tööjõuvajaduse ja -pakkumise prognoos kajastab võimalikku tööturu arengut (muutusi tööhõives), tööturult lahkuvate töötajate asendusvajadust ning tööturule sisenevate töötajate arvu perioodil 2017–2026. Prognoositud on vajadust uute töötajate järele, kes aitaks täita praeguste töötajate töötamise lõpetamisel tekkivat tühimikku ning kasvavates valdkondades lisanduvaid töökohti. Hõive muutuse prognoosis on arvestatud tööjõuvajaduse seire ja -prognoosisüsteemist [OSKA](#) saadud sisendiga. Prognoosis hinnatakse tööjõuvajadust kvantitatiivselt ehk prognoositakse vajatavate töötajate arvu, mitte aga oskusi, mida tulevikus võiks vaja olla¹. Prognoositud on pikaajalisemaid suundumusi nõ normaalsetes majandusoludes, hõive kõikumisi ajas ei vaadelda. Samuti on hinnatud, kui paljud kutse- ja kõrghariduse lõpetajad võiks liikuda konkreetsetele ametialadele ning kas neid on piisavalt tööjõuvajaduse katmiseks.

Metoodika

Prognoosi aluseks on peamiselt [Eesti tööjõu-uuringu \(ETU\) andmed](#) ning [2011. aasta rahvaloenduse tulemused](#). Hõivatute arv sisaldab ka välismaal töötavaid inimesi. Prognoosi põhimõtteline skeem on esitatud Joonis 1. ETU põhjal on prognoositud hõive muutusi tegevusalade ning viie ametiala grupi lõikes, sisend tuleb peamiselt Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi sektorianalüütikutelt. Prognoosi koostamisel on kasutatud minevikutrende, teiste (arenenud) riikide võrdlusandmeid, arengukavasid, sektori ja teiste riikide majandusandmeid, sektoriuuringuid, eksperthinnanguid jmt infot, mis analüütikute hinnangul võib olla abiks hõive prognoosimisel. Viieteistkümnes valdkonnas kasutati valdkonna võtmeametite hõive prognoosina OSKA analüüside sisendit.

Kuna ETU on valimiuuring, kus kitsamates lõigetes on valim väike, siis seetõttu on hinnangute usalduspiirid üsna laiad, seda eriti väiksemate tegevusalade puhul². Andmete silumiseks on kasutatud kolme aasta libiseva keskmise näitajaid.

Tegevusalade ja viie ametiala grupi kohta koostatud hõive muutuse prognoosid on ühendatud rahvaloenduse andmega. Eeldatud kasv või kahanemine on üle kantud rahvaloenduse detailsemale ametialade struktuurile. Kui tegevusala hõivatute arvu puhul on aluseks ETU andmed, siis ametialade struktuuris on eeldatud, et rahvaloendusega saadud andmed on täpsemad ja on lähtunud neist. ETU andmeid on kasutatud ametialade gruppide tasandil toimunud mineviku trendide ja üldise tulevikuprognoosi koostamiseks, samuti 2015–2017 ametialade detailsete andmete korrigeerimiseks, võtmaks arvesse rahvaloenduse toimumise järel aset leidnud muutusi.

Järgnevates valdkondades on peamiste ametialade hõive prognoosi aluseks OSKA rakendusuuringutest saadud sisend:

- arvestusala
- info- ja kommunikatsioonitehnoloogia
- metalli- ja masinatööstus
- metsandus ja puidutööstus
- sotsiaaltöö
- ehitus
- energeetika ja kaevandamine
- keemia-, kummi-, plasti- ja ehitusmaterjalitööstus
- põllumajandus ja toiduainetööstus
- tervishoid
- transport, logistika, mootorsõidukite müük ja remont

¹ Erinevatel ametitel ja kutsealadel vajatavate oskuste ning muu taustainfo kohta vt [Rajaleidja](#) andmebaasi ning [OSKA valdkondade raporteid](#).

² Suuremates tegevusalades (hõivatute arv umbes 50 000) on hõivatute arvu suhteline standardviga suurusjärgus 5%, 10 000 hõivatuga harus üle 10%, 3 000 hõivatuga ligi 20%. Täpsemalt vt [Statistikaameti andmebaasist](#).

- rõiva-, tekstiili- ja nahatööstus
- personali- ja administratiivtöö ning ärinõustamine
- haridus ja teadus
- kaubandus, rentimine ja parandus

Korrigeerimiste tulemusena kasvas prognoositud hõive võrreldes baasprognoosiga umbes 8000 võrra. Suuremat kasvu nähakse ette IKT-s, tervishoidu ja sotsiaaltöö valdkonnas, metsanduses ja puidutööstuses, samas hõive langust prognoositakse personali- ja administratiivtöös ning ärinõustamises, transpordis, põllumajanduses ja toiduainetööstuses, arvestusalal, kaubanduses, rentimises ja paranduses ning rõiva-, tekstiili ja nahatööstuses. Lisaks hõive muutustele käsitleti OSKA analüüsid ka eelistatavat haridusteed. Vastavalt saadud eksperthinnangutele korrigeeriti prognoosis tööjõuvajaduse hariduslikku jaotust. Valdavalt nähti ette tööjõu vajadust kutse- või kõrgharidusega töötajate järele, kuid mõnel ametialal olid nõuded ka madalamad.

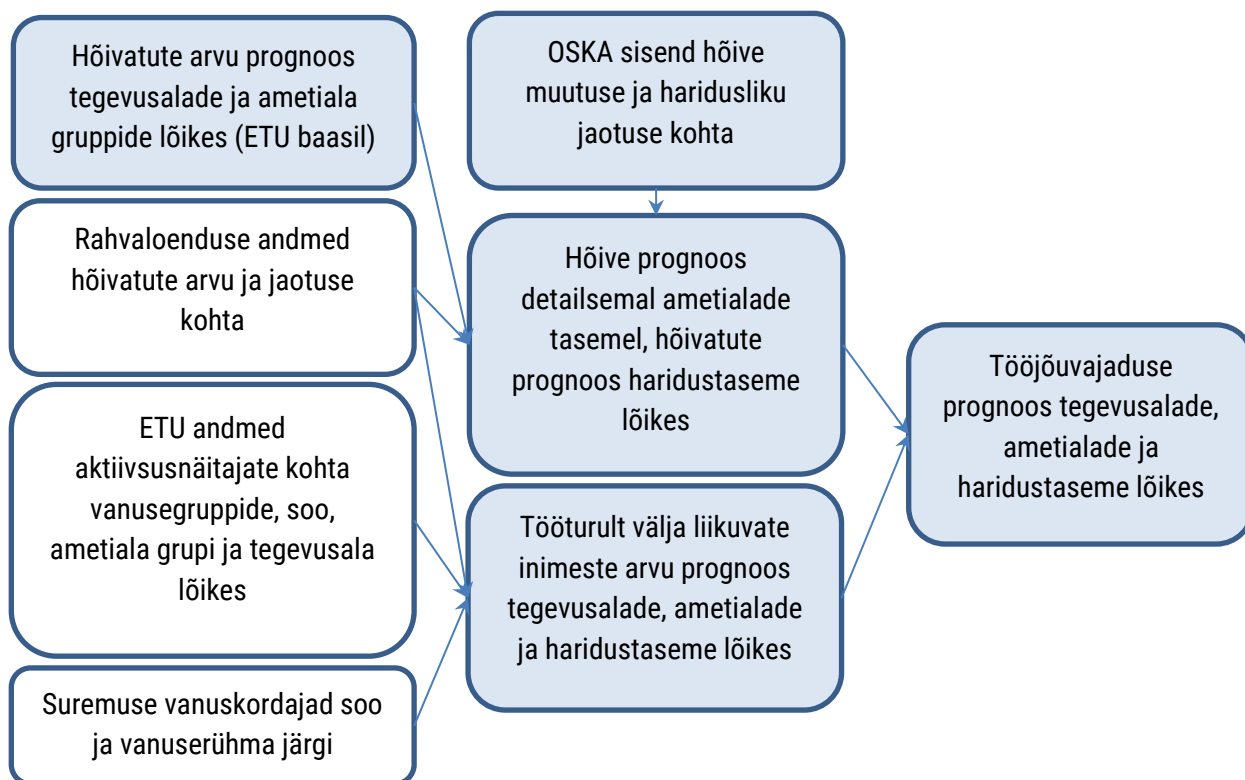
Tööturul väljaliikuvate inimeste asendusvajaduse hindamise aluseks on rahvaloenduse põhjal leitud hõivatute sooline ja vanuseline struktuur, ETU andmetele tuginevad elanike majandusliku aktiivsuse näitajad soo, vanuserühma ja ametiala grupi lõikes tegevusalati ning [suremuse vanuskordajad](#) soo ja vanuserühma lõikes. Mineviku andmetele tuginedes on hinnatud, kui palju suureneb koos vanusega püsivalt tööturul eemal olemise tõenäosus. Selleks vaadatakse, kui suur osa inimesi igas vanusegrupis konkreetses ametiala grupis igal tegevusalal soo lõikes on jäädavalt lahkunud hõivest (mitteaktiivsetel inimestel on aluseks viimane töökoht), põhjuseks siis kas pensionile jäämine, haigus, vigastus või puue, kui suur on suremuse tõenäosus vanusegrupiti ja soo lõikes ning kuidas muutub tulevikus pensioniiga.

Eeldatud on suremuse jätkuvat langust ning arvestatud on pensioniea tõstmisega. Suremuse languse puhul on üldiselt aluseks võetud minevikuga võrreldes aeglasem olukorra paranemine (aluseks logaritmifunktsioon). Kui prognoositud Eesti suremuse näitajad jõuavad Soome tasemele, siis seati piiriks Soome 2012–2016 keskmised näitajad. Pensioniea puhul on lähtutud praeguseks vastu võetud otsustest, mille kohaselt tõuseb vanaduspensioni iga järk-järgult aastaks 2026 65 aastani³.

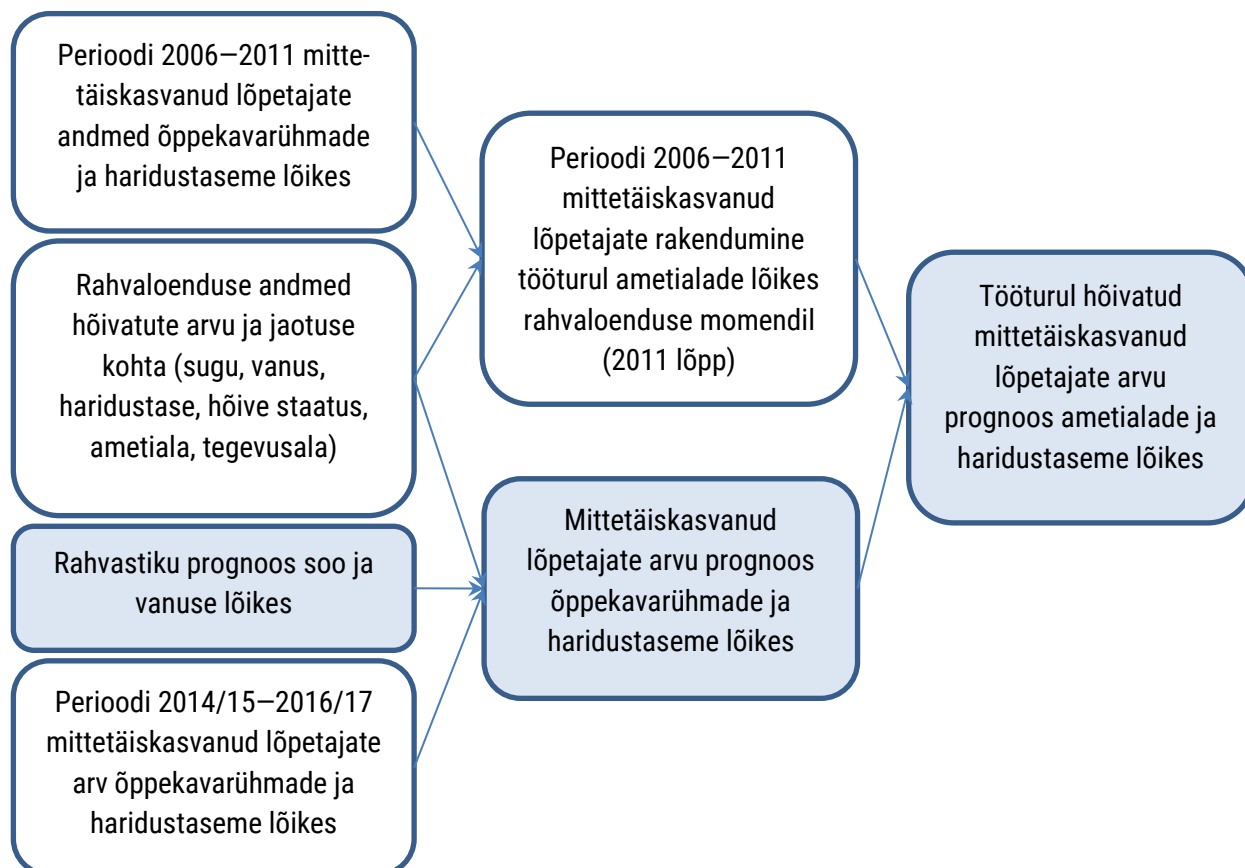
Tööturule sisenevate noorte arvu hinnangu aluseks on Eurostati [rahvastikuprognosis](#) (24.02.2017). Võrreldes varem kasutatud Statistikaameti [rahvastikuprognosisiga](#) (26.02.2014, variant 1) on see mõnevõrra positiivsem, seda eelkõige rände-eelduste tõttu. Rahvaloenduse põhjal on hinnatud noorte haridusteed haridustasemete lõikes. Noorte hõive ja aktiivsuse määrad vanusegrupiti ja sooti pärinevad ETU-st, mida on rakendatud rahvastikuprognosisile.

Lõpetajate tööturul rakendumise hindamiseks ühildati viie aasta (2006–2011) kutse- ja kõrghariduse lõpetajate haridusandmed rahvaloenduse tulemustega (vt Joonis 2). Ühildatud andmestik annab ülevaate, millise kõrgeima haridusega (haridustase, õppekavarühm) lõpetajad ja kui suur osa neist töötas konkreetsel ametialal 2011. aasta lõpu seisuga. Vaadeldud on mittetäiskasvanud lõpetajate liikumisi, et saada hinnangud eelkõige tööturule esmakordselt sisenejate kohta. Mittetäiskasvanuks lõpetajaks loeti kutsehariduses alla 25-aastane, kõrghariduses alla 30-aastane, doktoriõppe puhul vanusepiirangut ei rakendatud. Vanus defineeriti lõpetamise aasta ja sünniaasta vahena.

³ [Riikliku pensionikindlustuse seadus](#) § 7

Joonis 1. Tööjõuvajaduse prognoosi põhimõtteline skeem

Joonis 2. Kutse- ja kõrgharidusega töötajate pakkumise prognoosi põhimõtteline skeem

Lõpetajate üldarvu vähenemisel vaadeldi samuti ainult mittetäiskasvanuid ning hinnati, kui hästi katab kutse- ja kõrgharidusega lõpetajate arv vajadust kutse- ja kõrgharidusega töötajate järele tulevikus. Akadeemilise kõrghariduse puhul võeti topeltarvestuse vältimiseks lõpetajate arvust maha magistrikraadi saanute arv või arvestati vaid magistrikraadi saanuid, kui nende arv oli suurem kui ülejäänud sama haridustaseme lõpetajate arv. Kuna hariduse infosüsteemis on õppekavarühmade liigituses võetud kasutusele uuem klassifikaator, siis on lõpetajate andmed ümber kodeeritud minevikuga võrreldavaks lähtudes vastavustabelist või eelmiste aastate andmetest. Perioodi 2006–2011 kutse- ja kõrghariduse lõpetanute jagunemise põhjal ametialati hinnati, milline võiks olla tulevaste lõpetajate liikumine konkreetsetele ametialadele erinevatelt õppekavarühmadelt ja haridustasemetelt, kasutades nende hõive määra ja ametialadele liikumise proportsioonide paikajäämise eeldusi. Lõpetajate arv langeb prognoosi kohaselt noorte arvu vähenemise tõttu. Prognoositud liikumist ametialadele võrreldi ametialade tööjõuvajadusega kutse- ja kõrgharidusega töötajate järele. See tugineb peamiselt praegusele hariduslikule struktuurile, arvestamata seda, kas antud haridustase on ametialal nõutav või mitte. Haridustaset korrigeeriti juhtide, spetsialistide ja lihttöoliste ametialadel ning mitmetel OSKA valdkondade põhikutsealadel. Juhtide ja spetsialistide puhul eeldati, et alg- ja põhiharidusega töötajate asendamisel nõutakse kõrgemat haridustaset, lihttöolistel aga piirduti kõrgharidusega töötajate asendamisel madalama haridustaseme nõudega. Kui ametiala kohta oli olemas OSKA sisend võimaliku haridustee kohta, siis võeti see aluseks tööjõuvajaduse prognoosimisel. Võimaliku üle- või puudujäägi hindamisel on vaadeldud vaid ametialasid, tegevusala mõõde on kõrvale jäetud (ei arvestata ametiala tegevusalaspetsiifilisust).

Prognoosi väljundid

Prognoositud on hõive muutust ja tänaste töötajate asendusvajadust (ehk need kaks komponenti kokku: tööjõuvajadust) 4-kohalise ametiala koodi tasemel tegevusalade ja haridustasemete lõikes. Kutse- ja kõrghariduse puhul on hinnatud ka võimalikku vajadust õppekavarühmiti.

Tööjõupakkumise puhul on prognoositud tööturule sisenevate noorte arvu haridustasemete lõikes. Kutse- ja kõrghariduse puhul on lisaks prognoositud lõpetajate arvule (õppekavarühmiti) hinnatud ka tööturule jõudvate (hõivatute) arvu, mille võrdlemisel tööjõuvajadusega on saadud võimaliku üle- või puudujäägi hinnang. Prognoosis esitatud indikaatorid võrdlevad tööjõuvajadust järgmiste (tööjõu pakkumise) näitajatega:

- 1) 2014/15–2016/17 keskmine lõpetajate arv,
- 2) keskmine lõpetajate arv prognoosiperioodi jooksul, kes võiksid olla majanduslikult aktiivsed (aktiivsuse määr doktorikraadi puhul 100%, teistel haridustasemetel 90% lähtudes 25–44-aastaste aktiivsuse määradest),
- 3) keskmine lõpetajate arv prognoosiperioodi jooksul, kes võiks olla hõivatud lähtudes 2006–2011 lõpetanute hõive määrast 2011. aasta rahvaloenduse ajal.

Tööjõuvajaduse ja -pakkumise prognoos on koostatud ka tegevusalade ning õppekavarühmade vaates (haridustasemeti), kasutades selleks nende seoseid ametialadega.

Prognoosi puudused

Prognoosis on kasutatud mitmeid kitsendavaid eeldusi, mida tuleb tulemuste tõlgendamisel arvestada. Paljudel juhtudel on aluseks võetud tänane struktuur – ametialad, haridustasemed, lõpetajate liikumine tööturule. Sisuliselt eeldatakse, et näiteks minevikus toimunud lõpetajate liikumine tööturule konkreetses majandussituatsioonis kandub edasi ka tulevikku, mis võib lõpetajate ette seada aga hoopis teisi võimalusi. Ka ei pruugi tänane töötajate formaalne haridusstruktuur vastata töökohal nõutavale, arvesse pole võetud ettevalmistust töökohal, täiendus- ega ümberõpet. Tööjõuvajaduse hindamisel ei ole arvestatud täna täitmata (vabade) töökohtadega.

Üldisi trende (näiteks ametiala gruppide lõikes) on laiendatud ühteviisi teatud andmete lõigetele (kõigile mingi tegevusala ametiala gruppi kuuluvatele ametialadele), välja arvatud OSKA valdkondades

analüüsitud ametialadel. Arvesse pole võetud töötajate liikumist töökohtade vahel, tööturul väljaliikumine tegevus- ja ametialati on seetõttu kallutatud viimase töökohta suunas, mis võib olla seotud vanusega. Maksu- ja Tolliameti 2014–2017 andmete põhjal jätkas järgmisel aastal töötamist sama tööandja juures või samal tegevusalal 2/3 töötajatest, samas näiteks majutuses ja toitlustuses ning haldus- ja abitegevustes vahetatakse tööandjat või tegevusala keskmisest tunduvalt tihedamini, mäetööstuses, avalikus sektoris, hariduses ja tervishoius aga püsitakse rohkem ühe tööandja juures.

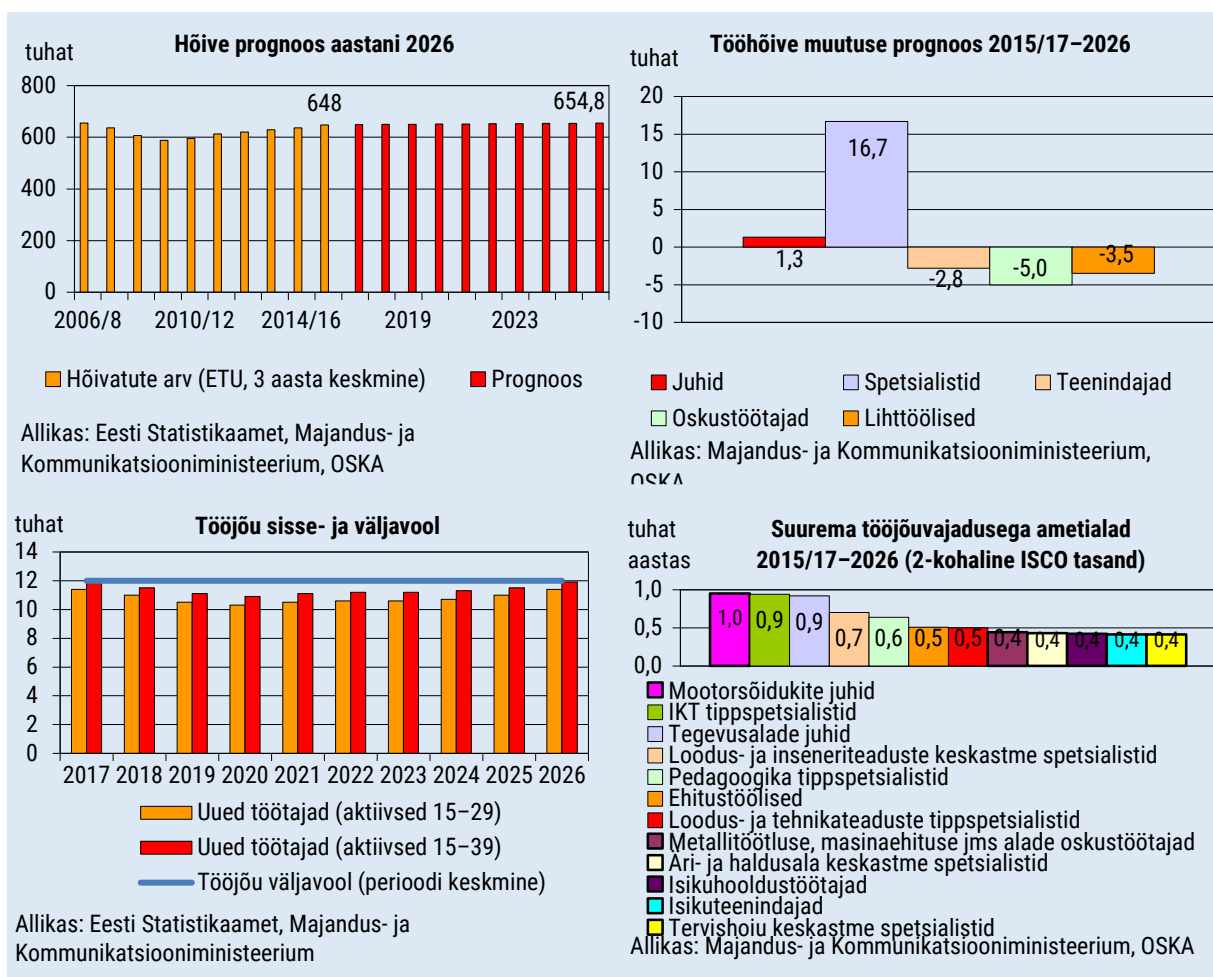
Nimetatud probleeme hõive muutuse ja haridusstruktuuri osas aitab leevendada OSKA analüüsidesaadud sisend, mille abil on prognoosi korrigeeritud. Käesolevas prognoosis kasutatud viieteistkümnes OSKA valdkonnas hõivatute andmed katavad üle poole tööturust.

Tulemused

Hõivatute arv kasvab prognoosi kohaselt perioodil 2015/17–2026 7000 võrra, samas ilma OSKA korrigeerimiseta oleks prognoos olnud pooleteist tuhande võrra väiksem kui aastatel 2015–2017 keskmiselt. Hõivatute arvuks aastal 2026 on prognoositud umbes 655 000. Viimastel aastatel on tõusnud inimeste aktiivsus tööturul, mistõttu on ülespoole nihkunud ka potentsiaalse kasutada oleva tööjõu hinnangud. Siiski võib öelda, et olulist kasvuruumi hõive suurenemiseks enam ei ole ning prognoos vastab nii-öelda maksimumstsenariumile. Tööealiste inimeste arv väheneb, mis tähendab, et kui rahvastiku aktiivsusemäärad soo ja vanusegruppide lõikes tõuseks perioodi 1999–2017 kõrgeimate näitajateni (kolme kõrgeima keskmine), peaks prognoositud hõive korral töötuse määr langema alla 5%. 15–74-aastaste hõive määr küüniks praeguste rahvastikuprognooside korral 67,6%-ni (aastal 2017 oli see 67,5%, mõnes kvartalis on see näitaja ületanud ka 68%). 2017. aastal oli Euroopas nii kõrge määr lisaks Eestile ka Rootsis, riikide järjestuses jagati kolmandat kohta. Kuigi prognoositud hõive saavutamiseks vajalik tööhõive määr 15–74-aastaste seas on sarnane juba tänasele tasemele, siis tegelikkuses tähendaks see ikkagi vanusegruppide lõikes veelgi kõrgemate hõivemäärade saavutamise vajadust, kuna vanusestruktuur muutub.

Lähiaastatel väheneb tööturule sisenevate noorte arv, mõningast kasvu võiks oodata rahvastikuprognoosi kohaselt taas alates järgmisest kümnendist. Prognoosiperioodil ehk kümne aasta jooksul kokku on tööturule sisenevate inimeste (noorte) arv umbes 10 000 võrra väiksem kui tööturul väljuvate inimeste arv, mis on eelmise prognoosiga võrreldes suurenenud nii tööturul väljaliikumise kasvu kui ka uute tööturule sisenejate arvu vähenemise tõttu.

Majandusstruktuuris on eeldatud peamiselt muutusi, mis on aset leidnud ka viimastel aastatel. Hõive jätkuvat vähenemist on oodata põllumajanduses, rõiva-, tekstiili ja nahatööstuses. Töökohtade kokkutõmbamist eeldatakse avalikus sektoris, samuti seoses õpilaste arvu vähenemisega ka hariduses. Kiireima kasvuga tegevusala on programmeerimine, jätkuvat hõive suurenemist oodatakse kutse-, teadus- ja tehnikaalases tegevuses. Seoses elanikkonna vananemisega eeldatakse suuremat panustamist tervishoiule ning sotsiaalteenustele. OSKA valdkondade ekspertide hinnangul on oodata hõive kasvu ka puidutööstuses ning info ja telekommunikatsiooni tegevusaladel, kuid tööjõuvajadus väheneb arvestusala, personali- ja administratiivtöö ja ärinõustamise ning kaubanduse valdkonna põhikutsealadel. Kesk- ja kõrgtehnoloogilise tootmise ning teadmistemahukate harude osatähtsus majanduses suureneb mõnevõrra (1,5 protsendipunkti).

Majandusstruktuuri muutus kajastub ka harude sees. Kasvab spetsialistide arv, teiste ametialagruppide osatähtsus väheneb või püsib stabiilsena (juhid). Taoline pilt kirjeldab peaaegu kõiki majandusharusid, nõudmised töötajate oskustele muutuvad igal pool. Töjõupuudus ning palgakasv sunnib töjõu kasutamist ümber vaatama, töjõud võib mõnes töölõigus või valdkonnas osutada tulevikus liiga kalliks. Teatud tegevuste puhul on võimalik asendada inimesi masinatega (sarnased, korduvad tegevused, mida on lihtsam mehhaniseerida ja automatiseerida), samuti on võimalik tööprotsesse viia odavamale töjõuga riikidesse. Mõningate toodete tootmine võib osutada Eestis liiga kulukaks ning ollakse sunnitud sellest üldse loobuma. Tegemist ei ole siiski uue protsessiga Eesti majanduses, taolised kohanemised ja muutused on aset leidnud pidevalt. Teiste riikide praktika viitab sellele, et töökohtade kadu ei ähvarda mitte niivõrd kõige madalama palgaga töökohti, vaid pigem madal-keskmise palgatasemega ameteid (töökohtade polariseerumine).

Kuna muutused hõives on paljudes majandusharudes suhteliselt väikesed, siis peamiseks töjõuvajaduse kujundajaks on töjõu asendusvajadus. Vanusest ja teistest teguritest tingituna lõpetab töötamise umbes 12 tuhat inimest aastas. Nõ vanemad ja sellest tulenevalt suurema väljaliikumisega harud on näiteks põllumajandus ja kalandus, mäetööstus, energeetika, transport ning kinnisvaraala tegevus. Ka hariduses ning tervishoius on töötajate keskmine vanus kõrge, kuid neis harudes on töötajad püsinud hõives pikemalt ja seetõttu väljaliikumine hõivest on olnud keskmisest vaid veidi kõrgem. Kasvavates valdkondades mõjutab töjõuvajadust ka nõudlus täiendavate töötajate järele. Lisaks eelnevalt nimetatutele on suurem suhteline töjõu koguvajadus veel programmeerimises, info ja telekommunikatsiooni valdkonnas, tervishoius, metsanduses, puidutööstuses, haldus- ja abitegevustes ja elektroonikatööstuses. Kahaneva hõivega valdkondades kompenseerib hõive langus osaliselt töötajate asendusvajadust, kuid kokkuvõttes vajatakse ka neis harudes uusi töötajaid.

Suurema tööjõuvajadusega on eelkõige suurema hõivega ametialad: erinevate tegevusalade juhid, mootorsõidukite juhid, loodus- ja tehnikateaduste spetsialistid, äri- ja haldusala spetsialistid, tervishoiu spetsialistid, pedagoogika tippspetsialistid, ehitustöölised. Kiirest kasvust tulenevalt on suur vajadus info- ja kommunikatsioonitehnoloogia töötajate järele. Keskmisest suurem suhteline vajadus iseloomustab aga veel näiteks isikuhooldustöötajaid, samuti on suurem vajadus mitmesuguste lihttöölise järele.

Viimaste aastate kutse- ja kõrghariduse mittetäiskasvanud lõpetajate koguarv on samas suurusjärgus nagu vajadus kutse- ja kõrgharidusega töötajate järele (ent jääb alla kogu tööjõuvajadusele), kuid seoses noorte arvu vähenemisega on oodata langust ka lõpetajate arvudes, samuti ei siirdu kõik lõpetajad tööturule. Vaatlusalusel perioodil väheneb kutse- ja kõrghariduse mittetäiskasvanud lõpetajate keskmine arv aastas võrreldes perioodiga 2015–2017 kuni 20% juhul, kui edukas osalemine õppes jääks praegusele tasemele. Suuremat langust on oodata akadeemilise kõrghariduse lõpetajate arvus, rakenduslikus kõrghariduses on tagasilöökk väiksem. Doktorioõppe puhul jääb prognoositud langus veidi üle 10%. Kui arvestada lõpetajate tööturule siirdumist sarnaselt mineviku liikumistele, siis on nõudluse ja pakkumise mittevastavus peaaegu sama suur nii kutse- kui ka kõrghariduses.

Ametialade vaates on tööjõuvajaduse ja -pakkumise tasakaal üsna erinev. Värsked lõpetajad ei ole üldiselt valmis asuma täitma töökohti, kus on nõutav pikemaajalisem töökogemus (näiteks juhid, töödejuhatajad). Kiirest kasvust tingituna on puudujääk IKT spetsialistide osas. Ebapiisava pakkumisega ametialadena tulevad esile mõned valdkonnad, kus tööjõudu valmistatakse ette peamiselt eraldi koolitustel (mootorsõidukite juhid) või ametialadel, kus kutse- või kõrghariduse omandamine ei ole nõutav, kuid kus töötab ka antud haridustasemega töötajaid (näiteks lihttöölised). Mitmetel ametialadel võib tänast olukorda lugeda rahuldavaks, kuid seoses lõpetajate arvu vähenemisega võib tekkida probleeme uute kvalifitseeritud töötajate leidmisel (pedagoogika tippspetsialistid, metalli- ja masinatööstuse oskustöötajad). Rahuldavaks või heaks võib tööjõuvajaduse kaetust ka tulevikus lugeda aga näiteks äri- ja haldusala ning õigus-, sotsiaal- ja kultuurivaldkonna spetsialistide ja müüjate osas. Kuna tööjõupakkumise hinnang tugineb mineviku liikumistele, siis tuleb neid tulemusi tõlgendada ettevaatlikult. Ka lõpetajad kohandavad oma käitumist vastavalt muutustele keskkonnas. Paljudele ametialadele tulevad lõpetajad erinevatest õppevaldkondadest või toimub väljaõpe töökohal, seega ei määra haridustaust üheselt inimeste tööalaseid valikuid. Vaid teatud spetsiifilistes valdkondades on seos õpitava ja tegeliku ametiala vahel üsna tugev (näiteks meditsiin, hambaravi ja -hooldus, veterinaaria, koolieelikute õpetajate koolitus, arhitektuur).

Õppekavarühmade lõikes on viimaste aastate kutse- ja kõrghariduse lõpetajate arv olnud väiksem kui järgnevate aastate vajadus tehnika, ehituse, arvutiteaduste, põllumajanduse ja mitmes tootmise valdkonnas, samuti juhtimise ja halduse õppekavarühmas. Osaliselt on puudujääk tingitud sellest, et kõik lõpetajad ei lähe nõ erialasele tööle. Teistes valdkondades on lõpetajate arv olnud üldiselt piisav prognoositud tööjõuvajaduse katmiseks (välja arvatud mõnel haridustasemel, mida kompenseerib teine). Arvestades aga lõpetajate arvu vähenemist ja nende tööle rakendumise määrasid, on problemaatilised peaaegu kõik valdkonnad. Probleemiks ei ole samas vaid lõpetajate vähenenud arv, vaid mitmetes valdkondades on lõpetajate töölerakendumine samuti madal⁴. Väga kõrge tööle rakendumisega on näiteks õpetajate koolitus ja tervishoiuga seotud õppekavarühmad. Madalam määr iseloomustab aga näiteks majutust ja toitlustust, juuksuritööd ja iluteenindust, ehitust ning mitmeid tehnikaga seotud valdkondi. Reeglina on kõrghariduse puhul hõive näitajad paremad kui kutsehariduses.

⁴ Prognoosi aluseks olid 2011. aasta rahvaloenduse põhised näitajad. Uuemaid andmeid kutse- ja kõrghariduse lõpetajate sotsiaalse seisundi kohta õppesuundade lõikes vaata haridusstatistika keskkonnas [HaridusSilm](#). Samuti on seal info lõpetajate tõise sissetuleku kohta Maksu- ja Tolliameti andmetel.

Detailsed andmetabelid

Prognoosi detailsed andmed on esitatud visualiseeritud kujul kasutades Tableau tarkvara. Joonistel ja tabelites kajastatakse mitmesugust tööturuga seotud infot:

- hõivatute arvu aegread ja prognoos majandusharude lõikes;
- majandusharu kirjeldavad näitajad: hõivatute arvu jagunemine alamtegevusalade ja ametialade lõikes, prognoositud hõive muutus, suuremad tööandjad, tegevusalal hõivatute osatähtsus teistes riikides;
- ametiala info: tööjõuvajaduse ja -pakkumise indikaatorid (sh OSKA), peamised ametid Töötukassa statistika põhjal, Töötukassa tööjõuvajaduse baromeetri andmed, peamised tegevusalad, kus töötatakse, hõivatute haridustase, jaotus soo ja vanuse lõikes, viimaste aastate kutse- ja kõrghariduse lõpetanute peamised õppekavarühmad, ametiala keskmine töötasu, töökohtade paiknemine maakonniti;
- õppekavarühmade vaade (kutse- ja kõrgharidus): lõpetajate arv, lõpetajate peamised õppekavad, lõpetajate peamised ametialad;
- maakonna vaade: suuremad tööandjad, peamised tegevusalad ja ametialad.

Allajoonitud pealkirjadega joonistel saab joonise tulbal, tulba nimetusel või maakonnal klõpsates täpsemat infot soovitud valdkonna (näiteks tegevusala, ametiala, õppekavarühma jne) kohta. Kursorit huvipakkuva näitaja kohal hoides näeb infot teksti/arvu kujul.

Tööjõuvajaduse prognoosi detailsemad andmed ja varasemad prognoosid leiab Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi kodulehelt:

www.mkm.ee → Uudised, pressinfo → Analüüsid ja uuringud → Tööjõuprognoosid (<https://www.mkm.ee/et/analuisid-ja-uuringud#toojouprognoosid>)

Täiendav info

Põhjalikum ülevaade tööturu olukorrast, tulevikuväljavaadetest ning koolitusvajadusest on esitatud tööjõuvajaduse seire ja -prognoosisüsteemi (OSKA) üldraportis „[Eesti tööturg täna ja homme](#)“. OSKA eesmärgiks on siduda tervikuks erinevate tööturu osapoolte teadmine, mis aitaks paremini planeerida haridus- ja koolitusteenuseid, toetaks töömaailma ja õppeasutuste koostööd õppekavade arendamisel ning tööturu info jõudmist karjääriteenustesse. Samuti avaldatakse [OSKA kodulehel](#) valdkondade raportid.